

ನೋವು ನುಂಗಿ ಬಿರಿವ ನಗು

ಶಶಿಮಿತ್ರ ಸಾಮ್ರಾಟ್

ಕಲ್ಸರ್ ಕನ್ನಡದ 'ಸಿಲ್ಲಿಲಲ್ಲಿಯ ಹಾಸ್ಯನಟ'

◆ ಬದಲಾಗುವ ಪಾತ್ರ ಮತ್ತು ಸನ್ನಿವೇಶವನ್ನು ಹೇಗೆ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತೀರಿ?
ಸಿಲ್ಲಿಲಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಪಾತ್ರವೇ ಇಲ್ಲ. ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಆಗುವ ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರವಾದರೂ ಸೈ. ಕಲಾವಿದ ಅಂದರೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇರಬೇಕು. ಕಥೆ ಯಾವುದೋ ಹಾಸ್ಯದ ಕಾನ್ಸೆಪ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇರುವ ಶಾಶ್ವತ ಪಾತ್ರಗಳ ಜೊತೆ ಕಥೆ ಬಯಸಿದ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ನಾನು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಪೂರ್ವ ತಯಾರಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್‌ಸ್ಟಂಟ್ ಆಗಿಯೇ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಟನಾಗಿ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ಇಂತಹ ಸವಾಲು ಉತ್ತಮ. ಇಲ್ಲಿ ನಿರ್ದೇಶಕರ ಸಹಕಾರ ನೆರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಕಥೆ ಹಾಗೂ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ತಾಲೀಮು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಚಿತ್ರೀಕರಣಕ್ಕೂ ಮುನ್ನ ಒಮ್ಮೆ ಮಾಡಿ ನೋಡುತ್ತೇವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಹಾಸ್ಯದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಏನೇ ಇರಲಿ, ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬರನ್ನು ನಗಿಸುತ್ತದೆ ಅವರ ನೋವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇಬೇಕು.

◆ ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬಹುಮುಖಗಳ ಕೊಲಾಜ್ ಇದ್ದಂತಿದೆ. ಚದುರಿದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವ ಹಾದಿ ನಿಮ್ಮ ಗುರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?
ಭಿನ್ನ ಭಿನ್ನ ಪಾತ್ರಗಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಅಭಿನಯಿಸುತ್ತೇನೋ ಅಂತೆಯೇ ವ್ಯಕ್ತಿ-ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಕೂಡ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಓದಿದ್ದು ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್. ಫೇಲಾದರೂ ಪಟ್ಟು ಬಿಡದೆ ಓದಿ ಪದವಿ ಪಡೆದೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕಲಾಭಿರುಚಿಯ ಬೀಜ ಮೊಳಕೆ ಒಡೆಯಲು ಶಂಕರ್‌ನಾಗ್ ಕಾರಣ. ಅವರನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನೋಡದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಅರಿತು ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಶಾಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಒಬ್ಬ ಉತ್ತಮ ಚರ್ಚಾಪಟು ಆಗಿದ್ದೆ. ಪಿಯು ಓದುವಾಗ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಚಾಂಪಿಯನ್ ಆಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ನನ್ನ ವಿದ್ಯಾ ಗುರುಗಳು (ರೂಪೇಶ್) ನನ್ನ ಆಸಕ್ತಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಹರಸಿದ್ದರು. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಓದು ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ. ಜತೆಗೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳ ನಿರೂಪಣೆ, ಅನೇಕ ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರ ಮಾಡಿದೆ, 'ಬೆನಕ' ನಾಟಕ ತಂಡದಲ್ಲಿ ನಟಿ, ಸಮುದಾಯದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವ ಎನ್‌ಜಿಒ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಭಾಗಿರಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳ ಜೊತೆ ನಿಯಮಿತವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರಕ್ತದಾನಿಗಳ ಗುಂಪು ರಚಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಿತ್ಯವೂ ಕನಿಷ್ಠ ಮೂವರಿಗಾದರೂ ನಮ್ಮ ತಂಡದಿಂದ ರಕ್ತದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದಿಷ್ಟು ಸಮಯ ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೆಲ್ಲ ನನ್ನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಅವುಗಳ ಜೊತೆ ನಟನಾಗಿಯೇ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮುಂದೆ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಿನಿಮಾ ನಿರ್ದೇಶನವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನಟ ಎಂದರೆ ನಾಯಕ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ಜೀವ ತುಂಬುವ ಚೈತನ್ಯ ಗಳಿಸುವುದೇ ನಟನೆಯ ಮೂಲ ತತ್ವ. ಖಂಡಿತ ನಟನಾಗಿ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸವೂ ಅದಕ್ಕೆ ನೆರವಾಗುತ್ತವೆ. ಅವು ನನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ಚದುರಿಸಲಾರವು ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

◆ ನೋವಿನಲ್ಲೂ ನಲಿವನ್ನು ಬಿತ್ತುವ ನಿಮ್ಮ ಒಂದೆರಡು ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ...
ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪೀಡಿತ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಂಜಿಸುವ ಕೆಲಸವೂ ನನ್ನ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಒಂದು. ಕಿಡ್ನಾಯಿ, ಸೆಂಟ್ ಜಾನ್ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಪೀಡಿತ ಮಕ್ಕಳ ರಂಜನೆಗಾಗಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತೇನೆ. ಏನೂ ಅರಿಯದ ಮುಗ್ಧ ಮಕ್ಕಳು ಸಾವಿನ ಜೊತೆ ಸೆಣೆಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಆ ಅರಿವು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತಹ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವತಃ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು ನಗಿಸಿ ಕುಣಿಸುವುದು ನನ್ನ ಆದ್ಯತೆ. ಒಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಂದೆಯವರನ್ನು ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು 'ಪಾಪ ಪಾಂಡು'ವಿನ ಹುಚ್ಚನ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಬಣ್ಣ ಹಚ್ಚಿರುತ್ತೇನೆ. ವಿಷಯ ತಿಳಿದು ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಕಸಿವಿಸಿಯ ಒತ್ತಡ. ಆದರೆ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯ ನೀಡಲೇಬೇಕು. ಕೊನೆಗೂ ನಾನು ಪಾತ್ರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿಯೇ ಬಂದಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯ ಸಾವಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ಯಾವುದೋ ನಟನೆಯಲ್ಲಿ ನಿರತನಾಗಿದ್ದೆ. ಚಿತ್ರೀಕರಣ ಸ್ಥಳದಿಂದ ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಶವಾಗಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಿಯ ಅಂತಿಮ ದರ್ಶನ ಪಡೆದೆ.

ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಅಭಿನಯಿಸಿರುತ್ತೇವೆ. ಟಾಕೀಸಿನಲ್ಲಿ ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವಾಗ ಆ ಸೀನ್‌ಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾದಾಗ ತುಂಬ ನೋವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ, ನಿರ್ದೇಶಕರು ತಾಂತ್ರಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದಿರಬಹುದು. ಅವೆಲ್ಲ ಸಹಜ ಎಂದುಕೊಂಡು ನಮಗೆ ನಾವೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸಂಭಾವನೆ ಕೂಡ ಸಿಗುವುದು ಅಪರೂಪ. ನಮಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಸಂಭಾವನೆ ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವರು ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯನ್ನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ.

◆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಸದ ಪಯಣದ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಗುರಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತೀರಾ?
ಸಾಕ್ಷ್ಯಚಿತ್ರಗಳ ಮೂಲಕವೇ ಅನೇಕರು ಸ್ಫೂರ್ತಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸಿನಿಮಾರಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಏಕೈಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ನಲೆ ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ಅಪಮಾನವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇಲ್ಲೇ ಸನ್ಮಾನವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆ. ಈಗಲೂ ನಾನು ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಓಡಾಡುವುದು. ಬಸ್ ಮಿಸ್ ಆದರೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಪಡುವುದು ಇಲ್ಲೇ ನೆಲೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆಯಿಂದ. ಮಜಾಟಾಕೀಸ್‌ನ ಮೊದಲ ಸೀಸನ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತಿಸಿದ್ದರ ಪರಿಣಾಮ ಟೀವಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವಂತೆ ಆಯಿತು. 'ಮುಧ್ಧುಲಕ್ಷ್ಮಿ'ಯಲ್ಲಿ ಎಸ್‌ಎಂಎಸ್ ಎಂದೇ ಪರಿಚಯ ಆಗಿದ್ದು ನನಗೆ ಖುಷಿಯ ಸಂಗತಿ.

■ ರಾಘವೇಂದ್ರ ಕೆ.